Pagina sportului UNIVERSITAR

Ce aşteaptă mişcarea noastră sportivă de la viitorii absolvenţi?

Nu este vorba de absolvenţii Institutului de Cultură Fizică... De la ei, mişcarea sportivă aşteaptă, după cum prea bine se ştie, să devină cadre de nădejde în slujba sportului de masă, profesori pricepuţi de educaţie fizică, antrenori care să contribuie la ridicarea măiestriei sportivilor noştri. Şi mulţi dintre absolvenţii I.C.F. răspund acestor aşteptări, dovedind că ştiu să aplice în mod creator în viaţă cunoştinţele căpătate pe băncile institutului.

In rîndurile de faţă ne-am propus însă să ne ocupăm nu de „icefişti", ci de absolvenţi ai altor institute de învăţămînt superior, viitorii medici, ingineri, agronomi, profesori. Poate că unora întrebarea li se va părea nepotrivită. Medicul se va duce să îngrijească pe cei bolnavi, inginerul să înalţe clădiri, agronomul să facă şi mai roditoare ogoarele, profesorul să instruiască noi generaţii. Acestea sînt doar îndatoririle lor de cinste, pentru care s-au pregătit cu rîvnă. Dar ce atribuţii le-ar reveni în domeniul sportului?

Inainte de a răspunde, vom da un exemplu. Am întîlnit acum cîtva timp un absolvent seria 1953 al Institutului Politehnic — Facultatea de electrotehnică. Nu fusese niciodată ceea ce numim — în mod obişnuit — „sportiv de frunte", dar iubea sportul, îl practica cu drag în orele libere şi se arătase un talentat organizator. A fost repartizat ca inginer la o exploatare minieră. Acum deţine acolo o muncă de răspundere. Dar n-a uitat nici sportul. Este secretar al consiliului asociaţiei sportive. Ne-a împărtăşit proiectele sale imediate: amenajarea a două terenuri de volei, sporirea numărului de membri ai U.C.F.S., organizarea cîtorva campionate de casă ş.a. Asemenea inginerului nostru, mulţi absolvenţi au devenit la locurile de muncă entuziaşti organizatori şi animatori ai vieţii sportive. Îi poţi vedea în fruntea unui grup de tineri, lucrînd cu tragere de inimă la construirea unei noi baze sportive. Îi întîlneşti ca instructori voluntari, ca arbitri, chiar ca antrenori. Iată deci ce aşteaptă mişcarea sportivă de la absolvenţii institutelor noastre: o dată cu terminarea studiilor să fie la locurile lor de muncă, elemente de nădejde şi ale activităţii sportive. Acesta este un îndemn adresat tuturor, dar mai cu seamă absolvenţilor facultăţilor de medicină, institutelor agronomice, universităţilor, care sînt repartizaţi la sate, acolo unde se simte mai mult ca oriunde nevoia unei îndrumări de calitate a activităţii sportive. Ce ajutor de seamă l-ar constitui prezenţa activă a acestor absolvenţi în viaţa sportivă a satelor noastre!

Dacă vrem însă ca absolvenţii să posede acel minim bagaj de cunoştinţe în domeniul sportului, cu care să poată fi folositori mişcării sportive, trebuie să căutăm mai întîi ca în cursul celor 5-6 ani de studiu, ei să devină iubitori ai sportului, buni cunoscători în cel puţin o ramură de sport. Or, constatăm că în momentul de faţă activitatea sportivă din institute nu răspunde în măsură satisfăcătoare la această cerinţă. Conform programului de învăţămînt, studentul este dator să-şi treacă „norma de educaţie fizică", participînd la un număr de ore în unul din cei 5 sau 6 ani de studiu. Pentru mulţi, la atît se rezumă contactul cu sportul din anii studenţiei. Numărul celor angrenaţi într-o activitate continuă este încă redus. Firesc, afectarea unui mai mare număr de ore educaţiei fizice în programul de învăţămînt ar fi o soluţie. Dar nu este singura. Considerăm că în această privinţă, cuvîntul cel mai greu trebuie să-l aibă colectivele sportive studenţeşti care, cu sprijinul organizaţiilor U.T.M. şi asociaţiilor studenţilor, în permanentă colaborare cu catedrele de educaţie fizică, trebuie să dea mai multă atenţie lărgirii bazei de masă a activităţii sportive din institute, fixîndu-şi tocmai acest obiectiv de cinste, de a face din fiecare absolvent un organizator şi animator al sportului.

În vizită la Institutul de mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Petroşani

Ca să mergi la Institutul de Mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Petroşani, laşi drumul Paringului în dreapta şi începi să urci dealul... Sus, între brazi, în liniştea înălţimii, învaţă meşteşugul mineritului peste 400 de studenţi. I-am văzut la cursuri, pe terenurile de sport, în laborator, la club, în mină şi pe scenă. Peste tot aceeaşi tragere de inimă, acelaşi elan tineresc. Cu rugbiştii am stat de vorbă despre primele lor meciuri în „A". Cu voleibaliştii, despre viitoarele terenuri ce se vor amenaja prin muncă voluntară în poiana din spatele institutului. Cu profesorul de educaţie fizică Teodor Szilagyi, despre altele... Am fost împreună în frumoasa sală de sport a Institutului, unde se antrenează echipele de handbal, baschet şi gimnastică. Apoi, la club, la cămin şi în sala de cinematograf. Impresiile culese sînt puternice şi multiple. De la calculul rezistenţelor, cu aparate de specialitate, pe care rugbiştii anului III îl fac în laborator, asişti la punerea în scenă a piesei „Maşenka". De la antrenamentele echipei de volei, la formaţia de dansuri populare a Institutului, iar de la cercurile de cercetări ştiinţifice studenţeşti de pe lîngă catedrele de specialitate, la ansamblul coral format din 60 de persoane.

Eram către sfîrşitul vizitei la acest institut!... Făcusem înainte cunoştinţă cu rugbistul Mihai Tocaci din cercul de cercetări ştiinţifice electrotehnică minieră, din formaţia de muzică uşoară a institutului, din colegiul gazetei de perete (vezi catrenele de la „Ghimpele"), din colectivul emisiunii locale a staţiei de radioamplificare (vezi ultima conferinţă „Adevărata atitudine de soţ şi soţie"), din... Aveam de asemenea notat în carnet o listă întreagă de studenţi fruntaşi la învăţătură şi sport: Traian Brandenburg, Paul Baculea, Cornel Stoian, Mihai Măcărăscu, Lucia Haier, Dumitru Grunţă, Viorica Krakovski, Ion Ploscaru, Alexandru Popescu şi mulţi alţii.

N-am notat un singur lucru: gimnastica de înviorare. Profesorul Teodor Szilagyi mi-a promis însă că pînă la sfîrşitul lunii îmi va trimite datele necesare despre introducerea acesteia. Aşteptăm. Le vom aşterne sub titlul „Studenţii de la I.M.P. au început să practice gimnastica de înviorare".

V. TOFAN

Unii dimineaţa, alţii... la prînz!

Incă din toamnă s-a pus problema introducerii gimnasticii de înviorare în căminele Universităţii „C. I. Parhon". Căminului fruntaş în această frumoasă

INVIORAREA

— *Uşurel, colega! Se mai şi doarme aici!*

Desen de MATTY

acţiune urma să i se atribuie un televizor. Totuşi, abia la 14 martie, gimnastica de înviorare a fost introdusă „oficial". La căminul din str. Doamnei nr. 6 şi mai tîrziu. Studenţii acestui cămin, care şi-au făcut o obişnuinţă din a se scula la prînz, mulţumesc pe această cale tovarăşilor asistenţi *Victor Ionescu* şi *Lucian Zoican*, pentru „graba" cu care au sprijinit acţiunea...

Sînt mulţi studenţi care au îmbrăţişat cu căldură ideea introducerii gimnasticii de înviorare. Să amintim doar cîţiva: *Ion Ivănescu, George Radulovici, M. Zlate, Ion Cîrnaru, Octavian Ene, Florin Popescu.* Dar sînt şi alţii...

— *Dimineaţa, vă rog să bateţi la uşă cît mai uşor. Dacă mă trezesc — bine! Dacă nu, pot face înviorare şi mai tîrziu...*

Aceasta este părerea studentului *Mihai Tunaru* din anul IV Ştiinţe juridice. Alţii, ca de pildă *Olimpiu Matichescu* (V Istorie), *Ion Măruia* şi *Ion Popescu* (de la Filozofie). *Coman Ochişor* (IV Ştiinţe juridice) se... supără cînd sînt deranjaţi dimineaţa de vocea crainicului de la staţia de radioamplificare a căminului, care anunţă începerea gimnasticii de înviorare.

Buna desfăşurare a programului lasă de dorit şi din cauza transmiterii defectuoase a comenzilor din staţie. De ce? Pentru că microfonul nu funcţionează întotdeauna. Serviciul administrativ al universităţii nu dovedeşte prea mult interes în rezolvarea cererii repetate a studenţilor de la căminul nr. 6, de a fi dotaţi cu un microfon corespunzător. Promisiuni au fost destule, dar...

Şi acum, o întrebare adresată conducerii catedrei de educaţie fizică a universităţii: *Cînd se va trece la instruirea responsabililor de camere, pentru ca ei înşişi să comande executarea exerciţiilor?...*

AURELIAN AXENTE
student

Fază din întîlnirea de handbal I.C.F.— Univ. „C. I. Parhon" din cadrul ultimei etape a campionatului centrului universitar Bucureşti

Foto: B. Ciobanu

★ ★

Corespondenţii ne transmit:

VEŞTI DIN INSTITUTE ŞI FACULTĂŢI

BUCUREŞTI: A luat sfîrşit campionatul studenţesc de handbal

Duminică a luat sfîrşit campionatul studenţesc de handbal al centrului universitar Bucureşti. Au participat opt echipe de băieţi şi patru de fete. Competiţia s-a bucurat de un frumos succes, fiind urmărită etapă de etapă de numeroşi iubitori ai acestei discipline sportive. La reuşita întrecerilor şi-a adus contribuţia şi buna organizare, asigurată de conducerea Institutului Politehnic. In ultima etapă s-au înregistrat următoarele rezultate: *Băieţi:* Inst. Agronomic—I.M.F. 20—13; I.C.F.—Univ. C. I. Parhon 33—17, Inst. Polit.—I.P.G.G. 22—11, Inst. Construcţii—I.S.E. 28—17. *Fete:* I.C.F.—Inst. Politehnic 11—1, Univ. C. I. Parhon—I.S.E. 9—2. Titlurile de campioane universitare ale oraşului Bucureşti pe anul 1960 au fost conferite echipelor Inst. Politehnic la băieţi *(Matei, Braga, Constantinescu, Fabian, Lichiardopol, Ianculescu, Simescu, Ghica. Farsch, Oproiu, Pop şi Günther,* antrenor, *S. Andreescu)* şi Universităţii „C. I. Parhon" la fete *(Elena Şelaru, Adiana Duţă, Galina Ciobotaru, Lucia Teodorescu, Florica Turturică, Maria Diaconescu, Lucia Cornea, Adriana Manolescu, Munifer Asan, Eugenia Popovici* şi *Florica Drăgan,* antrenor — *V. Ionescu).*

P. Georgescu, coresp.

CLUJ: O iniţiativă preţioasă

Consiliul orăşenesc al U.A.S. Cluj a iniţiat — în colaborare cu clubul Ştiinţa din localitate şi colectivele catedrelor de educaţie fizică de la institutele de învăţămînt superior — organizarea unei competiţii de volei şi baschet dotată cu „Cupa 1 Mai". Competiţia are drept scop atragerea unui număr cît mai mare de studenţi şi studente la practicarea acestor sporturi, precum şi depistarea elementelor cu perspective care să întărească secţiile de volei şi baschet ale clubului Ştiinţa Cluj.

Radu Fisch, corespondent regional

ORAŞUL STALIN: Intreceri studenţeşti

In oraşul nostru au avut loc zilele trecute frumoase întreceri sportive la baschet, handbal şi gimnastică între studenţii Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureş şi cei ai Institutului politehnic din localitate. Iată şi rezultatele înregistrate: BASCHET: I.P. Or. Stalin — I.M.F. Tg. Mureş 58—57 (21—28); HANDBAL: I.P.—I.M.F. 30—15 (15—4), GIMNASTICA: individual: 1. Artur Arvay (I.P.) 54,85 p., 2. Ion Purice (I.P.) 54,80p.; 3. Ioan Moldovan (I.M.F.) 54,70 p.; 4. Gh. Filip (I.M.F.) 53,20 p.; 5. Ion Kruch (I.P.) 53,05p.; 6. Ladislau Kocsis (I.M.F.) 52,95 p. ECHIPE: 1. I. Polit. 317,30 p.; 2. I.M.F. 303,45 p.

C. Diaconescu, corespondent

IAŞI: „Universitarele" de baschet — în plină desfăşurare

La Iaşi, întrecerile din cadrul ultimei faze a campionatelor universitare de baschet sînt în toi. Cel mai frumos meci desfăşurat pînă acum a fost cel dintre echipele Inst. Agronomic şi Universităţii „Al. I. Cuza", încheiat cu victoria primei echipe (57—51). In clasamentul competiţiei conduce Agronomia (12 p.) urmată de Politehnica şi Medicina (cîte 10 p.)

Aurel Scăunaş, corespondent

Studentul Adrian Jianu trebuia lăsat mai de mult să înveţe

Cînd, la recentele întreceri ale campionatelor universitare pe Capitală, echipa de handbal în 7 a Institutului Politehnic a apărut fără jucătorul ei de bază, Adrian Jianu, faptul a stîrnit multă nedumerire. Ce-i cu el? E cumva bolnav? se întrebau suporterii şi adversarii. „Nu, le-au răspuns tuturor antrenorul şi ceilalţi jucători. Jianu a fost lăsat să înveţe."

A fost lăsat să înveţe... Cuvintele acestea îşi au tîlcul lor. Ca să-l înţelegem, să ne întoarcem cu cîteva luni în urmă, la începutul anului 1959—60. In catalogul anului III al Facultăţii de transporturi apăruse un nume nou: Jianu Adrian. Antecedentele sale universitare nu erau de loc strălucite. Ar fi trebuit să fie în anul V, la Mecanică, în pragul absolvirii. Dar era tot în anul III, pentru a treia oară, din pricina examenului la Rezistenţă, mai... rezistent decît sumarele cunoştinţe ale candidatului la inginerie. In această situaţie, s-a transferat la Facultatea de transporturi. Desigur, nici aici Jianu n-a dat de... uşor. Ba, chiar primul semestru al acestui an era mai greu ca oricare altul căci avea şi cîteva diferenţe de lichidat. Studenţii ştiu care este soluţia în asemenea împrejurări: muncă, muncă şi iar muncă. O ştia şi Jianu. Numai că el are o mare pasiune: sportul. Şi, spre deosebire de sute şi sute de studenţi din ţara noastră care reuşesc să îmbine armonios aceste două preocupări învăţătura şi sportul, Jianu a neglijat prima de dragul celeilalte. Acesta este un lucru grav. La fel de grav este însă şi faptul că el n-a fost ajutat la timp pentru a-şi schimba atitudinea.

Iată părerea unui fost coleg de grupă, sportiv fruntaş şi el, azi în anul V la Mecanică: „Jianu e un băiat bun, care poate învăţa şi promova orice examen. Are însă „ghinionul" că e talentat la sport. Şi trag toţi de el: şi la handbal, şi la volei şi la baschet..."

Da, tovarăşi din colectivul sportiv al Inst. Politehnic şi de la catedra de educaţie fizică, aşa gîndesc mulţi studenţi, foşti sau actuali colegi ai lui Jianu. Le-aţi dat oare prilejul, în acest an, să-şi schimbe părerea? Să vedem.

Pe teme educative

„Lunile noiembrie şi decembrie au necesitat din partea noastră o mare concentrare de eforturi pentru a putea face faţă sarcinilor profesionale. Tocmai atunci însă, Jianu lipsea cel mai mult şi învăţa cel mai puţin" *spune responsabilul său de grupă, M. Ciobănel (student fruntaş şi rugbist la C.C.A.). Dar ce făcea Jianu în acest timp? Participa la campionatul republican — faza pe Capitală — şi la „Cupa 30 Decembrie" la handbal în 7, juca volei în echipa Facultăţii, juca baschet la Rapid.*

Iar în ianuarie, în plină sesiune de examene, *Jianu lua parte la antrenamentele lotului de handbal şi evolua, în cadrul selecţionatei de tineret la meciurile „Cupei oraşului Bucureşti". Urmarea? Un singur examen promovat, din trei.*

Acum, Adrian Jianu nu mai joacă în echipa de handbal în 7 a Politehnicii. Prin grija organizaţiei U.T.M., un asistent se ocupă în mod special de pregătirea sa profesională. Frecvenţa lui este îndeaproape urmărită (de altfel, s-a şi îmbunătăţit).

Toate bune, dar de ce a trebuit să se ajungă aici pentru a se lua măsuri? De ce n-au fost ele luate încă de la începutul anului universitar? Sau, poate, „cartea de vizită" pe care sta scris: pentru a treia oară în anul III, nu a fost destul de elocventă pentru colectivul sportiv, pentru antrenorul echipei, pentru catedră spre a-şi da seama dacă studentul în cauză poate sau nu poate fi încărcat cu obligaţii pe linie sportivă? Ne este teamă că goana după succesele unei echipe a fost mai puternică decît grija faţă de timpul necesar unui student pentru studii.

In cele două sesiuni care au mai rămas în acest an, Adrian Jianu are de susţinut 9 examene. Am stat de vorbă cu el. Recunoaşte că a greşit dînd prea puţină atenţie cărţii şi e decis să devină un student conştiincios. Lucrurile par să fi intrat pe făgaşul normal. Atunci, de ce am mai relatat întreaga poveste? Pentru a afirma o dată în plus că nouă nu ne trebuie studenţi care să cucerească întîi lauri sportivi şi abia apoi să fie „lăsaţi să înveţe". Ne trebuie studenţi care, sprijiniţi şi controlaţi pas cu pas, să înveţe, să facă şi sport, dar fără a uita nici o clipă că principala lor îndatorire rămîne pregătirea pentru meseria aleasă.